

NIEUNOSZONY (8) *part praet pass impf*

W pisowni łącznej (7), w rozłącznej (1).

e oraz oba o jasne.

sg m N nieunoszony (3). ◇ I nieunoszonym (1). ◇ f V nieunoszoną (1). ◇ A nieunoszoną (1). ◇ pl N subst nieunoszon(e) (1). ◇ V subst nieunoszon(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

I. W funkcji właściwej: Nie ujeżdżony (o koniu) (1) :

*Szereg: »szalony a nieunoszony« (1): nieprzedam tobie koniá tego: bo iest ízalony ielzche á nieunoszony *SkarŻyw* 451.*

II. W funkcji przymiotnika: Nie dający się powściągnąć, poskromić, opanować, ugłaskać; nieubłagany; twardy; ferox, ferus, immansuetus, incicur, indomabilis, indomitus, intractatus Cn (7) : Iedná y niémam zá zlé/ bo nieunoszonym Rządzcą miłość/ y ftarcóm czáfem náwątlnym Rzéfko ognia dodáie/ mężóm rokázuié *GosłCast* 31.

*W połączeniu szeregowym (1): Nie vżyte/ nie vnofzone/ Nie przepárte/ nie vprofzone/ Wy o wiekow ludzkich nieprzebyte prządki/ Przecz ták vpornie rwiecie śmiertelne wátki. *KlonŻal* C4v.*

*Szeregi: »hardy, nieunoszony« (1): On [car] hárdy/ nieunoszony/ On Tyran pułnocný ftrony *KochPieś* 44.*

*»swarliwy a nieunoszony« (1): że ich powagá á zacność v dzyatek niłzcheie/ á obyczáiom onymże theż przywykáia/ że też tákże íwarliwe á nieunoszone/ gdy lat íwych doydá/ być mułzą. *RejPosWstaw* [41²].*

*»uporny a niennoszony« (1): Co fię Márká tego Epheskiego człeká który síal miedzy bráciá niezgody/ dotyczy: wielka rzecz ífz fię miedzy ítem/ iedná vporna á nieunoszona głowá naydzie *SkarJedn* 296.*

*W przén (2) : Ty mię rátuý/ á fwoiá ftrzałą vzłoconą Vgódz w ferce/ á okróć myśl nieunoszoną Zápamiętáléy dżiéwki *KochFr* 96; Nie byłem ták íczęśliwy: á mé próšby prózné/ Rozniół nieunoszony wiátr ná morze rózné. *KochPam* 87.*

Synonimy: II. nieubłagany, nieugłaskany, nieuhamowany, nieujęty, nieuskromny.

Cf NIEUNIESIONY, UNOSZONY